

"sinterklaasgedicht bij gastenzeepje roze beertje"

Mijn tienernichtjes waren vorig jaar nogal bezig met films e.d van Marvel, met van die superhelden.

Het kadootje was een kleine roze zeepje in de vorm van een beer, die gered werd door zo`n superheld

Er was eens een beertje roze en klein

dat graag wat groter had willen zijn

Maar zijn lot was vreselijk wreed

Want krimpen was alles wat hij deed.

Hij probeerde zich te verstoppen

Maar ze bleven met hem soppen

(Dat was namelijk zijn levensdoel,

als je begrijpt wat ik bedoel.)

“Ik moet enorm gaan stinken,

dat stopt vast mijn slinken!”

Hij at knoflook bij het dozijn,

maar zijn geur bleef reuzefijn.

“Wat moet ik doen?”, dacht hij onsteld,

straks zijn mijn dagen echt geteld.

Mijn neus en oren zijn al verdwenen,

en mijn tenen, waar zijn mijn tenen!

Maar kijk, wat zag hij daar?

Een grote groene geweldenaar!

En die met schild, ook al een held

Zijn treurige dagen waren geteld!

Die kunnen mij redden, dacht de beer!

Hij zei: “Neemt u mij niet kwalijk, meneer,”

maar kunt u mij redden heel misschien,

want ik krimp en word kleiner bovendien!”

“Ach, beertje, wil jij groter zijn,”

zei vriendelijk de Kapitein,

“Graag, maar dan niet zo woest als hij,”

Want de Hulk stond er ook nog bij.

Van hem kreeg hij een gammastraal,

die deed hem groeien, niet normaal.

Nu is hij een beer roze en groot

En hij helpt nu anderen in nood!

© november 2017, Tonke, BasicPublishing.nl